

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **Horizont ISPL v.o.s.**, IČ: 28599373, se sídlem Ostrava - Heřmanice, Koněvova 177/61, proti žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**, se sídlem Praha 1, Štěpánská 619/28, o žalobě proti vyrozumění žalovaného o převedení přeplatku ze dne 1. 3. 2017, č.j. 1548275/17/2001-52521-109014,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se jakožto insolvenční správce dlužníka: SKE X a.s., IČ: 28209036, se sídlem Praha 1, Opletalova 1683/41 (dále jen „dlužník“), podanou žalobou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání vyrozumění žalovaného o převedení přeplatku, jímž žalovaný dle § 154 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění rozhodném (dále jen „daňový řád“) vyrozuměl dlužníka ve smyslu § 154 odst. 2 daňového řádu o převedení přeplatku na dani z přidané hodnoty vykázaného ke dni 28. 12. 2016 ve výši 60.665,- Kč na úhradu nedoplatku daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků ve výši 11.441,- Kč a na úhradu nedoplatku daně z přidané hodnoty za zdaňovací období prosince 2016 ve výši 49.224,- Kč; správcem obou těchto daní byl Finanční úřad pro hlavní město Prahu 1.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2015, č.j. MSPH 90 INS 210/2014-B-31, byl na majetek dlužníka prohlášen konkurs, přičemž žalobce je jeho insolvenčním správcem.

Namítal, že žalovaný nesprávně převedl přeplatek na dani z přidané hodnoty ve výši 60.665,- Kč, čímž došlo ke zkrácení a porušení práv žalobce, jelikož do majetkové podstaty dlužníka plyne nižší příjem, než jaký by tam měl být. Postupem žalovaného tak došlo k porušení § 5 písm. a) a b) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, ve znění rozhodném (dále jen „insolvenční zákon“), a k poškození zaměstnanců dlužníka, jejichž pohledávky z pracovněprávního vztahu jsou přednostními pohledávkami postavenými na roveň pohledávkám za podstatou, neboť převedením přeplatku se žalovaný jakožto věřitel

dlužníka zvýhodnil na úkor dalších věřitelů, kteří mají pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň.

Žalobce rovněž poukázal na § 305 odst. 2 insolvenčního zákona a zdůraznil, že insolvenční zákon představuje speciální úpravu ve vztahu k daňovému řádu. S odkazem na nálezný Ústavního soudu ze dne 28. 7. 2005, sp. zn. III. ÚS 648/04 uvedl, že správci daně nemohou být postupem podle daňového řádu upřednostněni před jinými věřiteli.

Žalobce navrhl soudu, aby napadené vyrozumění o převedení přeplatku žalovaného zrušil, uložil žalovanému povinnost vrátit přeplatek ve výši 60.665,- Kč na účet majetkové podstaty a povinnost nahradit náklady řízení.

Soud je vždy povinen hodnotit, zdali podaná žaloba splňuje podmínky řízení, a jednání se tak o žalobu přípustnou.

Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 70 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném (dále jen „s. ř. s.“) ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, je-li podle tohoto zákona nepřipustný.

Podle § 154 odst. 2 daňového řádu správce daně převede přeplatek na úhradu případného nedoplatku téhož daňového subjektu na jiném osobním daňovém účtu, popřípadě na úhradu nedoplatku podle odstavce 4. Není-li takového nedoplatku, stává se přeplatek vratitelným přeplatkem a zůstává jako platba na dosud neuhrazenou daň na osobním daňovém účtu, na kterém je evidován. Pokud existuje odůvodněný předpoklad, že dojde do 10 dnů ode dne, kdy má být přeplatek na úhradu nedoplatku na jiném osobním daňovém účtu použit, ke vzniku povinnosti uhradit daň na stejném osobním daňovém účtu, přeplatek se na úhradu nedoplatku na jiném osobním daňovém účtu nepoužije.

Podle § 154 odst. 5 daňového řádu o převedení přeplatku podle odstavců 2 a 4, jehož výše přesahuje částku 1.000,- Kč, se daňový subjekt vyrozumí. Za den úhrady nedoplatku převodem přeplatku se považuje den, který následuje po dni vzniku přeplatku, pokud tento nastal po dni vzniku nedoplatku; jinak den vzniku nedoplatku.

Ustanovení § 154 odst. 2 a 5 daňového řádu upravuje postup správce daně při existenci přeplatku, kdy správce daně převede přeplatek na úhradu případného nedoplatku téhož daňového subjektu na jiném osobním daňovém účtu. O převedení přeplatku, jehož výše přesahuje částku 1.000,- Kč, je správce daně povinen daňový subjekt vyrozumět. Zásadní otázkou pro posouzení dané věci je právě povaha vyrozumění o převedení přeplatku vydávaného dle § 154 odst. 5 daňového řádu. Komentářová literatura uvádí, že „převedení

přeplatku na nedoplatky na jiných osobních daňových účtech či u jiného správce daně představuje zákonem upravený postup. Nejedná se o rozhodovací činnost, která by vyžadovala vydání rozhodnutí. Tento závěr potvrdila i judikatura k předchozí právní úpravě. Zákon navíc vydání rozhodnutí explicitně nepředpokládá. [...] Zákon v souvislosti se zajištěním informovanosti daňového dlužníka předpokládá formu vyrozumění. Půjde tedy o méně formální postup, než je vydání rozhodnutí. To odpovídá skutečnosti, že v dané věci správce daně nerozhoduje o právech a povinnostech daňového subjektu. Realizuje pouze zákonem předvídaný postup, ve kterém není žádný prostor pro diskreci. Nejedná se o rozhodovací činnost“ (Baxa, J. a kol. Daňový řád. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2011.).

Rovněž z judikatury správních soudů vyplývá, že převádění přeplatku se nerealizuje v rámci rozhodovací činnosti správců daně. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 20. 10. 2004, č.j. 1 Afs 37/2004-41 uvedl: „*Ustanovení § 64 odst. 2 d. ř. upravuje postup správce daně při existenci přeplatku a umožňuje správci daně použít přeplatek na úhradu případného nedoplatku daňového subjektu na jiné dani; citované ustanovení však pouze určuje postup správce daně a není rozhodovací činností, neboť správce daně zde nerozhoduje o právech nebo povinnostech daňového subjektu, ale správce daně na základě své daňové evidence o daňových a platebních povinnostech daňového subjektu pouze plní (za předpokladu současné existence přeplatku a nedoplatku u téhož daňového subjektu) svou zákonnou povinnost převést na dani jedné na úhradu nedoplatku na dani jiné“ (Srov. obdobně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2005, č.j. 7 Afs 27/2004-66). Ačkoli tato rozhodnutí byla vydána za účinnosti již zrušeného zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, s ohledem na obdobnou povahu institutů vrácení přeplatku jsou použitelná i za účinnosti daňového řádu.*

S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalobou napadené vyrozumění o převedení přeplatku není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobci nezakládá, nemění, neruší ani nedeklaruje žádná práva či povinnosti. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s. je napadené vyrozumění o převedení přeplatku ze soudního přezkumu vyloučeno, a podaná žaloba je tudíž nepřipustná. Soud proto žalobu dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. května 2017

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková